

Openbaring 3: 7-13: “Omdat u trouw bent gebleven....”.

Orde van dienst:

welkom

Votum en zegen

NLB Psalm 23b De Heer is mijn herder

Gebed

Inleiding: Filadelfia.

Lezen: Openbaring 3: 7-13

Preek

LvdK 1973: Gezang 296 Ik kom met haast, roept Jezus' stem...

Viering Heilig Avondmaal

Uitleg

Geloofsbelijdenis

Klaarmaken tafel: zingen GK 212 U, lam van God, wij loven u...

Nodiging

Viering met brood en wijn

Zingen ter afsluiting: NLB 1006 Onze Vader

Wet: Kolossenzen 3: 1-10

Gebed

Collecten

NLB 766

Zegen.

Gebed: Heer, onze herder. U waakt over ons leven. Ja, u waakt zelfs over onze ziel. Ons hart. We komen in alle kwetsbaarheid bij u. Niet alleen met een kwetsbaar lichaam. Een lichaam, dat sterk kan zijn en gezond. Maar dat ook ziek kan worden en zelfs sterven. We komen ook met een kwetsbaar hart bij u. Gevoelig voor verdriet. Een hart dat soms zo klein kan zijn. Met zo weinig ruimte voor de naaste. Een hart dat gevoelig is voor verleidingen. Een hart dat kan bezwijken door gebrek aan liefde. Dat eenzaam kan zijn. Soms zelfs midden tussen mensen. Een hart dat ook zomaar kan opzwellen van trots. Zo komen we bij u Heer. Omdat u waakt over onze ziel. Onze Herder bent. We vragen u of u ons geloof wilt laten groeien door uw woorden. Ons geloof wil versterken met brood en met wijn. Amen.

Inleiding: Philadelphia.

Philadelphia betekent “broederliefde”.

Een kleine stad in Klein-Azië. Eén van de zeven gemeenten waaraan Christus een brief schreef.

Hier ziet u een kaartje van die zeven gemeenten en waar ze liggen.

Dia 1

Links het eilandje Patmos waar Johannes gevangen zat.

Aan de overkant zie je Efeze, Smyrna, Pergamum, Thyatira, Sardes, Laodicea en Philadelphia.

Philadelphia was een echt Griekse stad vol met Griekse cultuur.

Dia 2

Philadelphia lag heel mooi. Het lag aan een kruispunt van handelswegen en om Philadelphia heen lagen schitterende wijngaarden.

Dia 3

De afgod Bacchus werd daar dan ook vereerd.

Het stadje lag ook heel gevaarlijk. Het lag namelijk in vulkanisch gebied en er waren bijna dagelijks kleine of grote aardbevingen. En in 17 na Christus is Philadelphia zelfs helemaal door een aardbeving

verwoest. Keizer Tiberius heeft de opbouw echter betaald, zodat Philadelphia daarna weer bloeide als nooit tevoren.

Dit had ook een doel: Philadelphia was in die tijd het meest naar het oosten geschoven Griekse stadje. Het moest een beetje een deur zijn in die omgeving voor de Griekse taal en cultuur. Er stonden allerlei tempels en godenbeelden. De mensen noemden het wel 'Klein Athene'. Er waren Griekse feesten en Griekse sportwedstrijden.

Kortom: Philadelphia bloeide.

In dit stadje was een kleine christelijke gemeente. En de christenen in die gemeente krijgen een brief. Het is dan Pinksteren geweest. De Geest van Christus is uitgestort.

Overall wordt het evangelie over Jezus' kruisdood en opstanding verteld en overall komen mensen tot geloof. Op die eerste dag in Jeruzalem al 3000. En in de weken daarna volgen er honderden. In Jeruzalem, maar ook al snel daarbuiten. Het gaat naar Antiochië, Damascus, Alexandrië, en verder Klein-Azië in. Er vinden genezingen plaats. Armen en rijken vinden elkaar. Een fontein van leven. En zo komt het evangelie later ook in Efeze, Sardes, Smyrna, Thyatira, Laodicea, Pergamum en Philadelphia en ontstaan er overall gemeenten in Klein-Azië. Dat is nu Turkije. En Johannes schrijft namens Christus brieven naar deze 7 gemeenten. Ook een aan Philadelphia.

Preek:

Wat is de toekomst van de kerk? Hoe ziet de kerk eruit als de Corona-crisis voorbij is? Hoeveel mensen komen er weer naar de kerk? Wat voor kerk is er in 2030? Zijn we als kerk wel relevant? Daar kun je somber over zijn.

Als je ziet dat veel jongeren geloof en kerk liever loslaten. Als je merkt, dat trouwe leden naar andere kerken gaan en de kerk dus steeds meer versplintert. Of als je ziet dat mensen jaren lang christen zijn en dan in de loop van hun leven het geloof kwijtraken. Als je ziet hoe kerken kleiner worden. Als je boeken leest van Franca Treur of de mannen van Voetbal Inside hoort vloeken en schamperen.

Wat blijft er over van de kerk van Christus?

Het is misschien erg kleingelovig van me, maar ik denk daar vaak aan.

We lazen de brief van Christus aan de christenen in Filadelfia.

En dat is een heel blijde brief. Erg positief!

Ik dacht: 'je zult als gemeente maar zo'n mooie brief krijgen!!!'.

Hoe kwam dat?

Was die gemeente dan zo goed en actief? Had ze uitgebreide programma's? Een kerkgebouw van kristal? Was de gemeente erg rijk? Hadden ze een gave muziekgroep op het podium staan? Of waren er belangrijke mensen lid van die gemeente? Waren de sprekers erg cool? Met leuke spijkerbroeken en dure sneakers? Was de gemeente vol van 'broederliefde', van philadelphia?

Nee.

Allemaal niet.

De gemeente was maar klein. Een handjevol christenen in een grootse Griekse cultuur die iedereen overall in-ademde. Het waren de armen en de slaven die zich hadden aangesloten. Vrouwen vooral. De gemeente had dus niet zoveel invloed. Geen grote spaarpot. Geen relevantie. Veel haat.

Waarom vindt Jezus deze gemeente dan zo mooi en is hij zo blij met haar?

Hij zegt zelf dit: **"Want ook al hebt u weinig invloed, u bent trouw gebleven aan wat ik heb gezegd en hebt mijn naam niet verloochend"**. (Vers 8) dia 4

Blijkbaar kijkt Jezus niet naar het grote aantal mensen, naar dure sneakers of mooie gebouwen. Niet naar spieren of grote sprekers met klinkende namen.

Hij ziet de trouw van al die onbelangrijke mensen. Het hart dat voor hem klopt.

Gewoon trouw.

Gewoon blijven volgen en luisteren. Ondanks haat en tegenstand en vervolging. Tegen die enorme Griekse cultuur in.

Gewoon trouw je geloof in Jezus vast houden. In het kruis waar hij aan stierf. Hoe belachelijk dat ook was.

Gewoon voor de gemeente zorgen. Voor de weduwen. Voor de vluchtelingen. Je niet schamen voor je broeders en zusters in de kerk. Al die gewone mensen. Samen brood en wijn delen.

Zoals Jason. Die had eerst uitgebreide wijngaarden op de hellingen rond Philadelphia. Zijn wijn was de beste en hoefde geen krans. Maar toen hij christen was geworden, liep de handel scherp terug. Hij werd zelfs gedwongen om wijngaarden te verkopen om nog wat geld te hebben om te leven.

En kleine Philo dan. Was het zoontje van Alexandros. Bijna elke dag werd hij gepest en geslagen op school, omdat zijn moeder christen was geworden. En de leraar liet het nog toe ook.

En een neef was op een nacht door joden uit de synagoge helemaal verrot geslagen. De volgende dag vonden ze hem pas. Bloedend en bewusteloos.

En tegelijk waren die christenen altijd bezig met voor anderen te zorgen. De moeder van de kleine Philo bleef zorgen voor een oudere vrouw bij haar in de straat. Elke dag ging ze haar uit bed halen en verschonen. Terwijl die vrouw geen goed woord voor die nieuwe sekte, die christenen, over had. En er waren op een dag wat zwervers het stadje binnengekomen. Iedereen liep er met een grote boog omheen. Maar Lydia had ze te eten gegeven en wat geld voor onderweg. En Lydia had het niet makkelijk! Haar man was soms dronken en als hij dan thuis kwam sloeg hij haar en schold haar uit. En toch wilde ze hem trouw blijven.

Dat waren die 'werken' waar Jezus over sprak. Ze bleven geloven, dat Jezus leeft en leefden voor Hem. Ze konden niet over Hem zwijgen. En daaruit blijkt altijd weer de kracht en de waarheid van het evangelie: uit het leven en geloven van de christenen.

Hoe duidelijk dat leven was, blijkt ook wel uit het feit, dat er zelfs joden waren, die zich bij de gemeente aansloten!

Zoals in zoveel steden en dorpen, was er ook in Philadelphia een synagoge van de joden. In al die eeuwen waren de joden over heel de bewoonde wereld uitgezwermd, verstrooid. Tot in Rome en Spanje toe. Tot in China zelfs.

Maar de joden waren vaak enorme vijanden van het evangelie. Ze moesten niets hebben van die zogenaamde Messias Jezus uit Nazareth. Hij was een Godslasteraar. Een gekruisigde. En ze vonden het vreselijk, dat de christenen allerlei geboden uit de Thora niet meer hielden. De besnijdenis, de sabbat, de voedselwetten... en ze voelden zich geroepen om deze sekte radicaal te bestrijden. Dat deden ze ook in Philadelphia. Jezus noemt de joodse gemeenschap daar zelfs 'synagoge van de satan'.

Maar, wat gebeurt er: Er zullen joden zijn, die erkennen, dat de liefde van de Messias in die kleine christelijke gemeente te vinden is. Een ongelooflijk wonder!!

"Omdat jullie trouw gebleven zijn".

Wie zegt dat?

"Dit zegt Hij die heilig is en betrouwbaar, die de sleutel van David heeft – wanneer Hij open doet, kan niemand sluiten, wanneer Hij sluit kan niemand openen".

Hij heeft de sleutel.

Hij opent de weg naar zijn Koninkrijk voor zijn kinderen.

Stel je voor: Koning Jezus, de zoon van God, opent de deur voor jou!

Waarom?

Omdat je zo belangrijk bent, zo rijk, zo cool?

Nee, omdat je trouw bent.

Hij heeft de sleutel.

Zo kon Hij toen ook van die kleine gemeente in dat grote Philadelphia een poort maken. Een poort naar de hemel.

Keizer Tiberius wilde van Philadelphia een poort naar de Griekse cultuur maken. De Grieks/Romeinse goden. De Griekse taal.

Koning Jezus maakt van die kleine gemeente een poort naar zijn Koninkrijk.

Stel je voor: wij zijn voor mensen om ons heen een poort naar het Koninkrijk van God.

Daar moet u eens over nadenken.

Als christenen moeten we stoppen met klein te denken van de kerk van Christus. We moeten stoppen met ons te laten intimideren door de wereld om ons heen. Stoppen om somber te denken over de kerk, over de Schaapskooi.

We moeten het evangelie van Christus niet verdunnen tot een boodschap, die iedereen wel aardig vindt. Het evangelie is niet aardig. Het is wel waar, maar het is niet aardig.

Het evangelie vertelt ons, dat we het zonder Christus niet redden. Niet zonder verootmoediging. Niet zonder vergeving. Niet zonder bekering en wedergeboorte.

Het is geen aardige boodschap. Het is een aanstoot en een ergernis.

Want we willen niet horen over bekering of verandering en dienen van een ander.

Het is waar en het is de poort naar het Koninkrijk van God. Maar het is niet aardig.

Het gaat om trouw. Om volhouden. Tegen alle beproeving in.

Het christenleven is geen felle, korte sprint, maar eerder een lange, zware marathon.

Hoe hou je vol?

Zo: Ik zag laatst een natuurfilm over de cheeta, het jachtluipaard.

Dia 5

Toen ik nog klein was, vond ik dat een van de mooiste dieren. Want een jachtluipaard kan wel 120 kilometer per uur lopen. 120!! Nog harder dan de auto van mijn vader! Het is het snelste landdier.

En in die natuurfilm zag ik hem weer lopen: snel en lenig achtervolgde hij een antilooop.

Het enige probleem voor onze cheeta is, dat hij dat niet zo lang volhoudt. Dat komt omdat in zijn lang en lenig lijf een relatief klein hart zit. De cheeta is dus snel moe. Hij houdt die hoge snelheid niet lang vol.

Om vol te houden heb je dus een groot hart nodig. Een hart vol liefde voor je Heiland. Liefde maakt trouw.

En dat bedoelt Jezus ook in onze tekst: "Houd vast wat je hebt, opdat niemand uw kroon neme".

Hou dat evangelie vast. Blijf volhouden.

Dat woordje, dat hier staat voor 'hou vast' is sterker dan het lijkt. Er staat niet, dat je dat evangelie over Jezus moet vasthouden, maar dat je je er aan vast moet grijpen. Je moet je eraan vast klemmen. Alles mag je loslaten, maar dit niet! Dit moet je nooit meer laten lopen.

Er zit het beeld in van een leeuw: Als een leeuw een prooi gevangen heeft, laat hij die prooi niet meer los. Zo moet je ook dat evangelie vasthouden en bewaren. Niet maar een beetje vasthouden, maar vastklemmen.

Er zit ook een belofte aan verbonden.

Deze: een open deur naar Gods Koninkrijk.

Een lauwerkrans.

Een zuil in de tempel van God. En op die zuil zal Jezus zelf de naam van God schrijven en van de stad van God. Het nieuwe Jeruzalem. We zijn zijn eigendom. Onwankelbaar.

In de ogen van de wereld lijken christenen vaak verliezers.

Maar in werkelijkheid zijn we overwinnaars met Christus. Uit zijn handen ontvangen we straks brood en wijn. Kleine tekenen van een enorme werkelijkheid: de deur van Gods nieuwe Koninkrijk staat voor je open.

Wie oren heeft, moet horen wat de Geest tot de gemeente zegt! Amen.